

Eindelijk een linkpagina

Een webmaster of beheerder van een website kan er nachtmerries van krijgen, een [linkpagina](#) Hoewel het een leuke aanwinst lijkt - veel bezoekers van OudOmmen zien het zelfs als een gemis - heeft een linkpagina nogal wat "voeten in de aarde". Er is namelijk geen onderdeel van een site te bedenken waar een webmaster minder invloed heeft op het correct functioneren. Je zou het kunnen vergelijken met het registreren van alle auto's in je straat. Sommige eigenaren rijden tien jaar in dezelfde auto, maar er zijn er ook genoeg die na één jaar al toe zijn aan een nieuwe, of gewoon stoppen met autorijden. Interessante artikelen op een site, die b.v. betrekking hebben op (oud) Ommen, zou je dan kunnen vergelijken met bepaalde onderdelen van die auto's. De kans dat een onderdeel wordt vervangen is nog veel groter. Auto's mag dan je hobby zijn, het registreren

ervan houdt je constant bezig en (de mutaties van) anderen bepalen hoeveel tijd het je kost. De enige manier om daar invloed op te hebben is (behalve niet registreren) het aantal te beperken. Het mooiste zou zijn als je bij mutaties door de eigenaren zelf wordt geïnformeerd, maar omdat je niet de enige bent die registreert kun je dat onmogelijk van de eigenaren verlangen. Je kunt natuurlijk wel vragen aan de mensen die er gebruik van maken om ev. 'vervuiling' door te geven. Vandaar ons verzoek aan u om te melden als een bepaalde link niet meer werkt of uitkomt op een plek die niet overeenkomt met de beschrijving die bij de link staat. We doen uiteraard ons best om de linkpagina('s) zo goed mogelijk up-to-date te houden, maar omdat we niet continu alle linken kunnen controleren, zijn we heel blij als we af en toe wat hulp krijgen!

'Gevangenjas Kamp Ommen'

Bij het surfen op internet kwamen we het artikel "Feestelijk Bevrijdingsfestival in Wageningen" uit 2008 tegen, op de site van het dagblad "De Gelderlander". Dit artikel vermeldt het bestaan van een gevangenjas van Kamp Ommen. Letterlijk "een gevangenjas van Kamp Ommen - waarschijnlijk de enige die is overgebleven, meldt het kaartje -". Vervolgens hebben we navraag gedaan bij het Streekmuseum of het bestaan van de gevangenjas bekend was of dat het museum een (andere) gevangenjas van kamp Erika bezat, dat bleek beide niet het geval. Toen hadden we een uitdaging en zijn begonnen met de zoektocht door de organisatie van dit festival op te bellen. Die hadden geen idee van de jas en de mogelijke eigenaar en adviseerden contact op te nemen met museum "De Casteelse Poort" in Wageningen. Ook dit museum wist niet van het bestaan van deze jas en verwees naar iemand van "Het Achterhoeks Museum" in Hengelo. Van deze persoon kregen we de naam en telefoonnummer van een zekere Albert Ziëck die mogelijk de jas in zijn bezit zou hebben of in ieder geval bekend zou zijn met de jas. Twee weken na de start van

"een gevangenjas van Kamp Ommen, waarschijnlijk de enige die is overgebleven"

Wachtwoorden:

- Fotoarchief Gemeente Ommen [Voorbrug1](#)
- Oorlogsdocumenten alleen via aanvraag op de site

Inhoud Website:

- Nieuwsartikelen met Laatste nieuws
- Archiefartikelen vanaf ongeveer 1200
- Agenda met o.a. Exposities
- Afbeeldingen met o.a. Zoekplaatjes
- Boekenverkoop Beter Boek - Sumba
- Ansichtkaartenverkoop van o.a. Jan Veneman

Contactpersoon:

Tjeerd de Leeuw
Hammerweg 10
7731 AK Ommen
Tel. 0529-452945
t.deleeuw@OudOmmen.nl

Archiefbeheer:

Jan Lucas
Hammerweg 2
7731 AK Ommen
Tel. 0529-456715
jan.lucas@hetnet.nl

Sponsors

- Café Restaurant De Wildzang
- Hotel De Zon
- Autobedrijf M.C. Bouwman
- Vervoerbedrijf Taxi Steen
- Boekenverkoop Beter Boek-Sumba
- Bank Rabobank

de zoektocht (19 mei 2009) hadden we telefonisch contact met de heer Ziëck van de stichting "Leven achter prikkeldraad 1940-1945" en daarmee bleek dat we de jas "te pakken" hadden. Hij vertelde het volgende interessante verhaal over de jas:

Deze jas is gedragen door de heer A.K. van Leerdam, geboren op 17 juli 1925 te Rotterdam. Samen met zijn broer zette hij mensen over in de Biesbosch. Van Leerdam werd door de Sicherheits Dienst gearresteerd en naar Kamp Amersfoort overgebracht. Na verloop van tijd kwam hij terecht in het zeer beruchte Nederlandse kamp "Erica" te Ommen. Omdat hij na de oorlog zelden over zijn gevangenschap sprak zijn er geen exacte data bekend van wanneer hij hier aankwam. Omdat de letters SK op de voor- en achterzijde van zijn gevangenjas stonden weet ik dat hij in het "Straf Kompagnie" heeft gezeten. Deze compagnie bestond uit

vlucht poging was gedaan of brutaal gedrag had getoond. De hoofden werden kaalgeschoren en hun zeer lange werkdagen bestonden uit exerceren, het in ontvangst nemen van ontelbare slagen en schoppen. Hoofdzakelijk moesten zij zware boomstronken verplaatsen van de ene naar de andere kant van het kamp. Ook Van Leerdam heeft dit heel veel

gedaan, dat is te zien aan de linker schouder van de jas die tot op de draad toe versleten is. Een wreed spelletje van de SS-ers was een stok tussen de benen van gevangen steken terwijl ze totaal ondervoed en uitgeput de zware last op hun schouder droegen. Slechts enkelen, waaronder Van Leerdam, heeft deze hel overleefd. Hij werd in de winter van 1945 naar Westerbork overgebracht, waar hij bevrijd werd. Er werd nooit één woord over zijn kampervaringen gesproken, maar deze jas heeft hij altijd bewaard. Het is zeer aannemelijk dat deze jas het enige exemplaar is dat bewaard is gebleven. Collectie: Albert Ziëck - Renkum.

Gevangenjas komt naar Ommen
We hebben inmiddels ook al de toezegging dat we de jas mogen lenen voor een tentoonstelling over de bevrijding in het Streekmuseum, in april volgend jaar.

Unieke collectie van Jan Hendrik Seigers

Onder grote belangstelling is maandag 24 augustus j.l. een unieke collectie van documenten en medailles door de familie van verzetsstrijder Jan Hendrik Seigers uit Ommen overgedragen aan OudOmmen. De overdracht die plaatsvond in het Streekmuseum was door Ineke Weber, de dochter van Jan Hendrik, perfect voorbereid, zodat het gehele gezelschap in detail werd geïnformeerd over de inhoud van de collectie.

Begin januari van dit jaar zocht mevr. Weber contact met OudOmmen met de melding dat ze een goede basis zocht voor de gehele collectie van haar Vader. Omdat het hier om een voor Ommen unieke collectie ging en voor OudOmmen ook een van de grootste (na het fotoarchief van de Gemeente en het archief van Jan Lucas), waren we natuurlijk heel blij met dit aanbod.

Maar omdat OudOmmen slechts be-

doeld is als webarchief en geen mogelijkheden heeft voor verantwoorde

opslagmogelijkheid van het fysieke archiefmateriaal, hebben we afgesproken dat we na het digitaliseren het (fysieke) materiaal gaan onderbrengen bij gerenommeerde instellingen op het gebied van tentoon-

stellen en archiveren. In overleg met mevr. Weber, waar ook haar neef Seine Seigers bij betrokken was, is uiteindelijk gekozen voor het Historisch Centrum Overijssel (HCO) voor alle documenten, en het Streekmuseum in Ommen voor de niet-documenten zoals de medailles.

Omdat mevr. Weber in Engeland woont, van waaruit het lastig is om e.e.a. te regelen, hebben wij haar aangeboden dit voor haar te verzorgen. Daarvoor hebben wij contact opgenomen met het Historisch Centrum Overijssel en het Streekmuseum en hebben wij vervolgens de bijeenkomst in het Streekmuseum georganiseerd. Uit praktische overwegingen (mevr. Weber ging weer terug naar Engeland) zijn bij deze bijeenkomst ook alvast de bijbehorende overdrachtsdocumenten van het HCO, waar dus het meeste fysieke materiaal uiteindelijk terecht komt, getekend.

voet af te leggen, na een half uur lopen stond er een woerde wieling dat op een gevecht uit liep want de oudste van dese twee wilde mijn wape uit de hand trekken dat bestond uit een zwaar machienegeweer, dat ik dan met mijn revolver beantwoorde in de rug van mijn tegenstander, die de vlucht nam, maar ik kon hem nog negen schoten na geven, en was dood.

Toe kreeg ik pas door met wat voor gasten dat ik te doen hadt en toe tegen de andere zijde als je niet vertel bij welke geheime organisatie U behoort schiet ik je hier ook dood koos dze eiere voor zijn geld, en vertelde mij dat er wapens in de kerk in Lemeloveld lagen wat dan met groote letters in de

Fragment van de brief van Bikker: "maar ik kon hem nog negen schoten na geven, en was dood."

Op basis van eerder verzonden kopieën is een (klein) deel van de collectie, waaronder de bewuste brief van de beul van Ommen met de bekentenis van de moord op Jan

Houtman, al enige tijd toegankelijk via de categorie "Oorlogsdocumenten". De komende maanden zullen ook deze kopieën worden vervangen door de originele documenten. De

gehele collectie van verzetsstrijder Jan Hendrik Seigers uit Ommen zal nog voor het eind van het jaar gepubliceerd worden op het webarchief OudOmmen.nl.

Deze foto is ca.1943 gemaakt in de Wolfskuil in Ommen. Op de voorgrond Koosje Seigers-van de Kuinder (moeder van Ineke Weber) en naast haar Jan Houtman. Op de achterste rij, geheel rechts, Jan Hendrik Seigers.

De Arendshorst te Varsen

Op 19 september 1692 had richter Johan Molkenboer te beslissen in een geschil, ontstaan over verkoop van een partij stenen, afkomstig van de afgebroken havezate de Arendshorst te Varsen.

Wat was namelijk het geval?

Kapitein P.G.A. Zytzema had van het "afgebroocken huis der Arendshorst twaalf duisent steenen soo heelen als halven, mits twee halven voor een heele leverende nae deselve van te vooren met malkanderen eerst wel te hebben besigtigt, gekoft". De prijs was vijf caroliguldens per duizend.

Enige tijd na de koop zond de heer van Zytzema zijn knecht met enkele van zijn meijers naar de Arendshorst om de stenen af te halen. De stenen werden prompt geleverd maar tot betaling kwam het niet. Van Zytzema verklaarde hierover op de terechtzitting onder ede dat bij de in maart van dat jaar met Jan Geurts aangegane koop was bedongen dat deze hem "heele groote moppen en een kleinder soorte mede heel synde, met eene halve bijgevoeght, te saemen eene groote uit maekende", zou leveren.

De gevolmachtigde van Jan Geurts, de heer R. Truin, eiste dat betaling zou plaatsvinden of anders de "toegelde en afgehaelde steenen weeder ter plaatse daar hij se van daen heeft haelen te doen brengen, ende deselveter selve quantiteit aldaer weder te doen tellen alles onder expres bedingh van costen schaeden en interessen."

Over de afloop van het geschil zijn geen gegevens bekend. Voornoemd relaas is ontleend aan een stuk uit het stadsarchief van Deventer.

Copyright, Jan Lucas.